

Velenjski

LETO V. — ŠTEVILKA 10
IZDAJA SINDIKAT
RUDNIKA VELENJE

VELENJE, 1. SEPTEMBER 1956

RUDAR

UREJA UREDNIŠKI ODBOR. ODGOVORNI UREDNIK KOCAR FRANJO — UREDNISTVO: RUDNIK
VELENJE. CEKOVNI RAC. ŠTEV. 622-T-4 PRI N. R. SOSTANJ. TISK CFTJSKE TISKARNE V CELJU

Velenjčani!

**Svojo enotnost
in požrtvovalnost
bomo zopet dokazali
pri udarniškem delu
na regulaciji Pake**

POZIV VELENJČANOM

SZDL Velenje — poziva vse prebivalce mesta Velenje, da se po uspešnem zaključku prve etape prostovoljnega dela na urejevanju športnih in otroških igrišč v polnem številu udeležijo nadaljnega dela pri regulaciji Pake. Velenjčani! Regulacija Pake je velikega pomena za bodoči razvoj novega nastopajočega industrijskega mesta. Naj ne bo člana SZDL, ki ne bi tej izgradnji prispeval svojih prostovoljnih ur. Zato se 2. septembra ob pričetku del na Paki zopet vsi snidemo.

SZDL VELENJE

Sem in tja po deloviščih

Izvršena dela na delovnih akcijah v Velenju v času od 31. VII. do 24. VIII. 1956

V treh tednih so »vremenoslovci« le nekajkrat preprečili Janezu, da ni odprl svoje »štacune« za orodje in delil zastoj krampe in lopate, sekire in žage, motike in grablje vsakomur, če je le prišel na prostovoljno delo. Redki so bili dnevi, da ne bi bil spravljen večina orodja v promet. Po več sto »strank«, od teh že kar lepo število rednih, je postregel vsak dan. Pritožb in reklamacij ni bilo, le tu in tam kašna naknadna zamenjava, vendar brez nejevolje. No, Janez in njegovi orodjarji so se kar zadovoljivo poslovali. Le nekateri nestrpneži so menili, da so se stranke le predolgo zadrževale pri Janezu. Delno imajo prav, vsaj za prve dni, v celoti pa ne, zlasti ker orodja nič ne manjka, kakor zatrjuje Janez. Je le dobro, da je vsak zapisan. Tako naj ostane še v naprej. Če vemo, da je bilo v treh tednih postreženih z orodjem nad 4000 ljudi, mu je že treba dati priznanje, čeprav se fizično ni izkazal ali mogel izkazati.

Toda pustimo Janeza in številke! Z njimi bo postregla naša evidenca. Evidenci priporočam, da temeljito opravi svoje delo, da ne bo neljubih reklamacij za »šhte«.

Največ prostovoljcev je terjalo prvo delovišče: pomožni stadion za Rudarskim domom. Res naporno in težko delo, zlasti so kljubovala pobočja. Toda Luka jih je končno le prisilil v pravo in lepo lego in obliko. Ko bo celoten prostor še »zlikan« in posejan ter ozelenel, bo tudi leva stran ceste za »Jezero« privlačna za oko kot je njena desna.

Majda je bržčas dokaj nežna, ker je prve dni na delovišču št. 2 v gozdiču med pomožnim stadionom in pravim stadionom, katerega naj bi bila spremeni- la v prijetno otroško igrišče, tako rahlo segala po grmičju in odvišnem drevju, da ji je moral strokovno poma-

in mali rokomet. Če stojiš na široki dohodni cesti na stadion in zreš na ta prejk tako razrvan in zapuščen prostor, se oko rado muči na obliki, ki ti jo sedaj nudi to igrišče. Le lesena garderobna baraka še moti. Ne sodi več v ta prostor, preveč spominja na pretekla dni. Upajmo, da bo štab v kratkem izdal »premišljeno odločbo«.

Operativci so lahko »brez prevoznih sredstev« dnevno obhodili delovišča, saj tudi četrto delovišče v Meževem gozdiču neposredno od Novem Velenju ni bilo preveč od rok. Tu je že prve dni ordinirala strokovna strelska skupina, ki je »predpisno« razstreljevala dresne šote, številne roke naših gospodinj, deklet in fantov pa so čistila gozdna tla. Stane, Edo in Jože so vzeli v zakup to delovišče. Lepo in smotrno je urejeno to otroško igrišče, ki je res potrebno za Novo Velenje, in še kot park bo privabljalo staro in mlado.

Menim, da ni na mestu, če bi iz svojih zapažanj podčrtal nekaterne, čeprav so vidno kazali požrtvovalnost, vse ostale pa pustil ob strani. Primerneje se mi zdi, da ocenim celoto, ker je bil namen akcije poskus, kako naj takšne in slične akcije združujejo in zbližujejo velenjske delovne ljudi, jih pripravijo in krepijo v spoznanju, da je mogoče brez posebnih denarnih sredstev olepšati svoje najbližje okolice in tako z združenimi močmi rešiti probleme, ki jih večkrat odlagamo zato, ker nimamo poguma, da bi se jih lotili s prave plati.

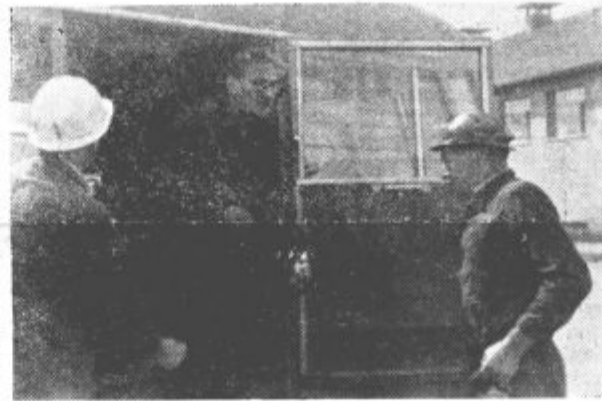
V celoti gledano je prvi del prostovoljnega dela uspel zadovoljivo. Organizatorske hibe so, vendar ne takšne, ki bi bile nepopravljive. Prav je, da so se pokazale, jih bomo tem laže odpravili. Požrtvovalnost in vztrajnost udeležencev je celo nadpovprečna, zlasti če upoštevamo, da so naši jamski delavci

zaradi oddaljenosti niso po šihu mogli na kosilo, organizirali enolončnice. Naše požrtvovalne gospodinj, bi prav gotovo radevolje oskrbele izvedbo takšnega ali sličnega predloga. Morda bi naj mislili na to v drugi etapi naše akcije. Zelo je pozitivno, da ni bilo nikogar, ki se je dela udeleževal zato, da ne bo »zamere«. Nasprotno. Mirno lahko ugotavljamo, da je ogromna večina Velenjčanov razumela pomen in namen teh del. Bo pa še treba do neke meje odta- jati led v starem Velenju, Pesju in pri naših kmetih. Hrastovčane si naj vzamejo za vzgled.

Visok obisk

Dne 11. avgusta so obiskali naše delovišče član Zveznega izvršnega sveta tovariš Leskošek Franc-Luka, sekretar okrajnega komiteta Zveze komunistov Slovenije tov. Simonič Franc in predsednik OLO Celje tov. Jerman Riko.

Gostje, ki so obiskali naše delovišče, so izrazili svoje priznanje delovnim ljudem Velenja, ki lahko služijo za vzgled vsem ostalim krajem, ne samo okraju Celje, temveč ce- le države.

Minister Leskošek v velenjskem rudniku

Delo štaba

Da bi se potek dela odvijal čimbolj organizirano, smotrno in brez zastojev, se je že pred začetkom del formiral štab, operativni organ in pa sekcija za posamezna dela. Ta organizacija je bila postavljena na pobudo Socialistične zveze delovnih ljudi Velenje. V to vodstvo je bilo zajetih preko 100 ljudi, ki so poleg svojih funkcij opravljali skoro vsaki dan tudi fizično delo na deloviščih. Štab se je sestajal dnevno in razporejal dela na štirih deloviščih ter sproti odpravljaj pomanjkljivosti, ki so

se pojavljale pri delu. Tovariši, ki so bili zadolženi z organizacijo udeležbe, so svoje delo dobro opravili, saj je tedensko povprečje vsakokrat doseglo predvideno udeležbo. Poleg tega so tovariši, zadolženi za vodenje del, pravočasno preskrbeli potrebno orodje in prevozna sredstva, da se je lahko delo nemoteno odvijalo. Pri opravljenih delih si je vodstvo pridobilo dragocene izkušnje, ki jih bo uporabilo za bližajoča se dela pri regulaciji Pake.

Matere, vodite svoje otroke na otroška igrišča

Otroški igrišči v Novem Velenju in pri naselju »Jezero« sta po zaslugi delovnih rok Velenjčanov v glavnem gotovi. Urejeni so peskovniki, v katerih se bodo naši malčki lahko igrali s peskom, konjički in gugalnice, drogovi za plezanje in lestve. Urejene so poti in postavljene so prijetne klopi. Vse to čaka naše otroke in matere, ki bodo

lahko v prijetnem vzdušju urejenosti, svežem gozdnem zraku in živ-zavu svojih malih, preživle prijetne proste popoldneve.

Ta igrišča so bila že v času urejevanja polna otroškega smeha, joka in kričanja, pa tudi otroških preprirov in tožb. S tem pa namen urejanja otroških igrišč ni dosežen. Otrok je otrok in ne misli na jutri. Njegova logika je preprosta in pozna samo sedanjost in razpoloženje. Otrok ne zna ceniti vrednost rekvizitov na teh igriščih, ne zna ceniti vložnega dela, ne zna spoštovati reda in urejenosti, če ni v tem vzgojen. Zato je že sedaj opaziti, da otroci ne čuvajo nasadov, poti in rekvizitov. Ne pomislijo v trenutku, ko izmetavajo in razmetavajo pesek iz peskovnikov, da bodo jutri peskovniki prazni. Zaradi tega naj bi matere spremljale svoje otroke na ta igrišča, se posvetile kakšnemu ročnemu delu, knjigi ali kramljanju, poleg tega pa opozarjale svoje otroke na pravilno obnašanje, jih učile pravilnega odnosa do drugih otrok, do rekvizitov, ljubezni do narave in čistoče. Vse to do sedaj, ko so bile ceste otroška igrišča, ni bilo mogoče. Na igriščih, ki smo jih prostovoljno zgradili, pa se naši otroci morejo in morajo vzgajati v dobre ljudi, bodoče socialistične državljanje. Nuditi takšno vzgojo svojim otrokom pa je prva in osnovna naloga sleherne matere. B.

Tudi kolektiv elektrarne se je odzval za udarniško delo

Na iniciativo Rudnika lignita Velenje, ki je začel z veliko akcijo — izgradnjo bodočega Velenja — se je takoj začelo pripravljati tudi pri nas v elektrarni. Izbrali smo si svoj štab za udarniško delo, ki usmerja in vodi naše ljudi, kot je določeno na sejah štaba prostovoljnih akcij. Uvideli smo, da je ljudem potrebno najprej raztolmačiti namen in cilj te velike akcije. Pri tem smo ugotovili, da ljudje to razumejo in so takoj z veliko voljo pristopili k stvarnemu delu.

S točno evidenco in vsakodnevnim planiranjem ljudi za udarniško delo ter s posameznim agitiranjem določenih vodij grup, lahko danes s ponosom ugotavljamo, da po svojih močeh primerno doprinašamo svoj delež.

Ker smo po številu majhen kolektiv, nam je težko organizirati večje grupe, zato skušamo naše konstantno število 20 na dan po možnosti vedno izpolniti, na kar lahko operativno vodstvo udarniškega dela vedno računa.

Število ljudi 100, ki se jih je do sedaj udeležilo udarniškega dela, in število opravljenih ur 850, ki jih izkazuje evidenca v elektrarni, nam bodo merilo za nadaljnje delo.

Pri akciji na regulaciji Pake, pa ne bo med nami nobenega, ki ne bi zastavil za to še več, ker to delo je nam vsem v korist in s tem delom si bomo ustvarili naš domači kraj prijeten in lep.

»Vsi na regulaciji Pake«, nam bo sedaj dnevna dolžnost. V. F.

Delovišče II.	
1. Čiščenje gozda	5.700 m ²
2. Humusiranje	4.300 m ²
3. Naprava poti širine 1 m	99 m ²
4. Naprava poti širine 1,50 m	86 m ²
5. Naprava poti širine 2 m	60 m ²
6. Naprave peskovnikov	2 kom
7. Postavitev gugalnice s čolnički	1 "
8. Postavitev gugalnice, navadne	4 "
9. Postavitev dvojnih plezalnih lestev	2 "
10. Postavitev droga s klini	1 "
11. Postavitev vrtiljaka	1 "
12. Postavitev plezalnih pilotov	2 "

Delovišče III.	
1. Planiranje z buldožerjem	5.600 m ²
2. Izkop jarkov za drenažo	43 m ²
3. Naprava drenaže iz lomljenca in drobljenca	43 m ²
4. Odvoz zemlje s samokolnico	43 m ²
5. Planiranje nasipa	980 m ²
6. Razstiranje leša na igriščih z valjarjem	1.564 m ²
7. Oblaganje igrišča z rušo	271 m ²
8. Humusiranje okoli igrišč	4.596 m ²
9. Razstiranje leša in drobljenja na platuju pred barako	240 m ²
10. Razstiranje rdečega leša z valjarjem	1.564 m ²
11. Naprava odvodnega jarka	80 m ²

Delovišče IV.	
1. Čiščenje gozda	10.900 m ²
2. Naprava poti z nasipanjem leša in peska	782 m ²
3. Naprava ceste	420 m ²
4. Čiščenje jarkov ob gozdni cesti	120 m ²
5. Naprava peskovnikov	3 kom
6. Postavitev gugalnice s čolnički	1 "
7. Postavitev navadnih gugalnic	4 "
8. Postavitev dvojnih plezalnih lestev	2 "
9. Postavitev drogov s klini za plezanje	3 "
10. Naprava brezovih klopi	15 "
11. Postavitev plezalnih pilotov	3 "

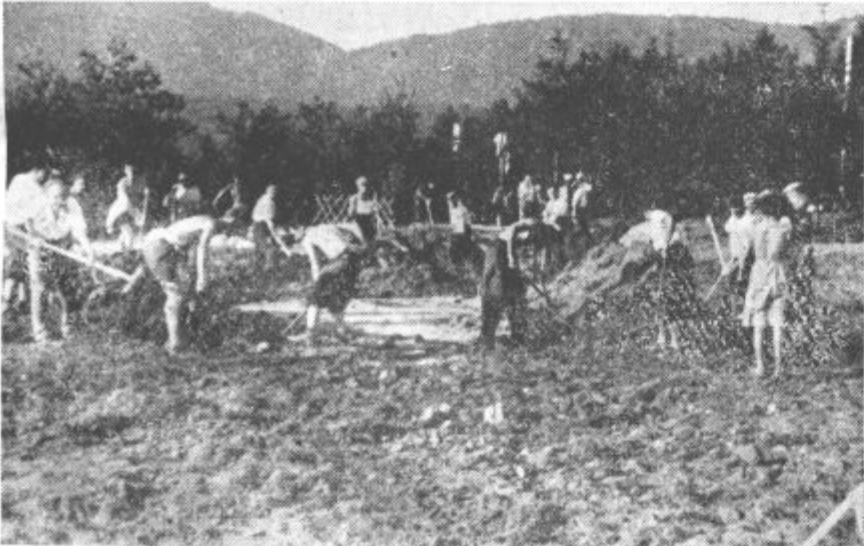
Pot okrog jezera:	
Izkop in nasip poti	820 m ²
Nasip leša	345 m ²
Naprava lesenega mostu preko struge Lepene L = 8,00 m	1 kom

Cesta pri Rudolf jašku:	
1. Nasip odpadnega materiala	680 m ²
2. Naprava nasipa	225 m ²
3. Planiranje usekov	120 m ²
4. Humusiranje	80 m ²
5. Izkop in planiranje stare ceste	100 m ²

PROSTOVOLJNO DELO

Statistično poročilo o izvršenih urah do 21. 8. t. l.

Dne	Dnevno	
	Ljudi	ur
31. 7.	180	749
1. 8.	156	634
2. 8.	232	887
3. 8.	62	114
4. 8.	23	96
6. 8.	258	921
7. 8.	392	1.588
8. 8.	340	1.263
9. 8.	218	872
10. 8.	479	1.925
11. 8.	32	95
13. 8.	220	818
14. 8.	297	1.127
15. 8.	44	174
16. 8.	321	1.230
17. 8.	322	180
18. 8.	71	284
20. 8.	166	656
21. 8.	380	1.441
Skupaj	4.073	16.054

gati požrtvovalni Francelj, ki je kratko malo brez vsake sentimentalnosti z apnom označil tista stebelca, ki so se morala »izseliti«. Potem je pa šlo, gošča se je manjšala in obratne nezgode à la Rudi so prenehale. Stezice in jase so kaj kmalu dobile svoje mesto, ob njih in na njih pa že stoje okusne brezove klopi, gugalnice, vrtiljak in še drugi igralni predmeti za našo mladež, ki je že pri postavljanju ali »montiranju« teh predmetov kritično ocenjevala potek teh del in nestrpno čakala, da izvrši »poizkusni pogon«. To delovišče je dogotovljeno, že služi svojemu namenu. Obisk je rekorden. Zeleti je, da bi bil in ostal — tudi kvaliteten. K temu lahko največ pripomorejo naše spoštovane mamice, ki naj svoje ljubljenske navajajo k lepemu vedenju in vedremu igranju, naj jim povedo in jih poučijo, da so igrišča lepa in privlačna, če jih prav in pametno uporabljamo.

Tretje delovišče se je prav tako upiralo kot prvo. Šele v zadnjih dneh je klonilo, ko so ga z vso resnostjo naskočile motorizirane enote in specialne udarne skupine v veliko zadovoljstvo tovariša Maksa, ki je prve dni že resno obupaval. Ni in ni se mu hotela nasmehniti v zeleni okvir obdana in z rdečo preprogo odeta košarka, odbojka

Nižja rudarska šola v Velenju

Velenjski lignitni bazen s svojo več sto milijonsko zalogo je prav gotovo eden izmed najpomembnejših premogovnih virov v državi, za LR Slovenijo pa zanesljiva osnova za razvoj njene bodoče kemične veleindustrije.

Cepprav sega razvojna pot velenjskega rudnika v 18. stoletje, ni bil njegov gospodarski razvoj takšnega značaja, obsega in pomena, ki bi bil mogel bistveno in vsestransko vplivati na sociološko, kulturno-prosvetno in ekonomsko preobrazbo Velenja samega. To je tudi razumljivo, ker je bila začetna proizvodnja malenkostna in nepomembna. Saleška dolina se ni imela železnice, lignit so odvažali s konjsko vprego, potrošno območje je bilo majhno; povečalo se je šele z zgraditvijo železniške proge Celje-Dravograd. Prvi vidni vzpon proizvodnje zasledimo šele med prvo svetovno vojno in neposredno po njej do leta 1945, vendar je za to dobo značilno, da rudnik tehnično ni napredoval, temveč je ostal pri dokaj primitivnem rudarjenju in še nadalje nosil izrazito obeležje podeželskega rudnika s povečini kmečko delovno silo.

Kako se je gibal proizvodnja, zaposlitev delovne sile, jamski in rudniški učinek v tej dobi rudnika do osvoboditve leta 1945, kaže nazorno naslednja razpredelnica:

Leto	Število zaposlenih	Tonaža		Učinek	
		letna	dnevna	jamski	rudniški
1920	828	162.590	557	0,81	0,59
1925	627	125.560	546	—	—
1930	539	154.328	638	1,88	1,21
1935	309	79.217	345	—	—
1940	550	242.453	798	2,71	1,61

V novo dobo razvoja je stopil velenjski rudnik po osvoboditvi leta 1945. Od tega leta dalje raste proizvodnja, delovna sila in tudi jamski ter rudniški učinek. Že leto 1950, v katerem se letna proizvodnja približuje pol milijonski tonaži, je narekovala rudniški upravi, da mora neodložljivo pristopiti k naprednejšemu načinu rudarjenja, tehnični modernizaciji rudnika ter načrtni kadrovske politiki, da čim smotrnejše izkoristi bogate zaloge velenjskega premogovnega bazena. Od tega leta dalje ni več pomembnejših kolebanj v proizvodnji, temveč stalno raste skladno z investicijskim načrtom, ki ga je izdelal rudnik za povečanje svoje kapacitete na 3 milijone ton letno, kakor pokaže naslednja razpredelnica:

Leto	Število zaposlenih	Tonaža		Učinek	
		letna	dnevna	jamski	rudniški
1945	836	182.500	616	2,24	1,11
1948	1553	410.870	1298	2,22	1,71
1950	1919	477.230	1497	2,79	2,02
1952	1556	514.000	1680	2,48	2,04
1953	1588	540.000	1725	2,91	1,94
1954	1923	883.500	2787	2,99	2,11
1955	2103	1.120.000	3492	3,46	2,45

Pred nami je še obdobje nepolnih 7 let, to se pravi, obdobje 1956—1963, v katerem mora rudnik zabeležiti tri milijonsko letno tonažo ali 10.000 ton dnevno. To je proizvodnja, ki jo terja od nas naše gospodarstvo, z njo pa tudi vključitev nove delovne sile, investicij in smotrno gospodarjenje z vsemi temi osnovnimi sredstvi.

Po že omenjenem investicijskem načrtu naj bi potekali proizvodnja, stalaž delovne sile in storilnostni učinki takole:

Leto	Letna tonaža	Število zaposlenih			Učinek	
		jama	zunaj	Skupaj	jamski	rudniški
1956	1.350.000	1400	667	2067	3,70	2,70
1957	1.500.000	1620	667	2130	3,80	2,75
1958	1.700.000	1720	667	2330	4,00	2,90
1959	1.900.000	1870	687	2530	4,10	3,00
1960	2.100.000	2100	687	2730	4,20	3,25
1961	2.300.000	2310	727	2930	4,30	3,30
1962	2.600.000	2400	727	3160	4,40	3,35
1963	3.000.000	2550	750	3400	4,50	3,50

Prva povojna razvojna faza je za nami. Končali smo jo z enomilijonsko tonažo, jamskim učinkom, ki je celo višji od učinkov lignitnih rudnikov v Češki, Franciji in Avstriji, prešli in preizkusili širokočelno odkopno metodo ter organizacijo dela prirojili mehanizaciji rudnika od odkopa do klasiranja in odpreme premoga. Trditi moremo, da so doslej vložena sredstva, ki znašajo skoraj 5 milijard dinarjev, docela modernizirala način rudarjenja v velenjskem rudniku in mu določila vlogo, ki jo naj odigra v našem rudarstvu.

V letošnjem letu stopa velenjski rudnik v svojo drugo in dokončno fazo izgradnje, ki naj rezultira do konca leta 1963 tri milijonsko letno tonažo, za to proizvodnjo potrebne nadaljnje proizvodne objekte s sodobno strojno in električno opremo ter stanovanja in druge kulturno-prosvetne, zdravstvene in splošne komunalne objekte. Res je, da zahteva ta faza izgradnje rudnika in Velenja še nad 8 milijard dinarjev ali letno do leta 1963 po 600 do 700 milijonov, vendar so ta sredstva vsekar ekonomsko upravičena, ker bo nadaljnja mehanizacija proizvodnega procesa dosedanj stopnjo mehanizacije še izpopolnila in proizvodnost dela povečala od sedanjih 2,45 ton/delavnik na 3,50 ton/delavnik in tako močno dvignila letni bruto dohodek ob istočasnem znižanju proizvodnih stroškov in prodajne cene, kakor to že kažejo ekonomski rezultati iz prve razvojne faze rudnika.

Svojo polno in zanesljivo ekonomsko upravičenost pa bodo dosegla dosedanja in bodoča vložena sredstva le, če bodo dotekala redno in načrtno ter v namene, ki jih predvideva že predloženi in odobreni izgraditveni program za 3 milijonsko kapaciteto, podrobno in dokumentirano pa jih naštevata elaborat za XII. konkurz za sredstva iz splošnega investicijskega sklada.

V tem elaboratu je med novimi gradbenimi objekti navedena **gradnja Rudarske šole z internatom**. To pomeni, da se uprava rudnika v polni meri zaveda, da je **primaren in absoluten pogoj za nemoten in družbeno-koristni potek predvidene proizvodnje in polno korišćenje tri milijonske kapacitete odn. proizvodnje, tudi ko bo že dosežena, redna trirazredna nižja rudarska šola**, ker le tako bo pravilno rešeno vprašanje priliva kvalificirane delovne sile v velenjski rudnik.

To je pogoj, ki ne dovoljuje nobenega odstopanja ali iskanja kakršnekolikompromisne rešitve. Zato ga rudnik zaveštno postavlja v absolutni obliki in utemeljuje z naslednjimi nesporno stvarnimi

razlogi:

1. **Starostni in kvalifikacijski sestav delovne sile** na vseh rudnikih Jugoslavije je neugoden in dotok nove mlade delovne sile nezadosten, zaradi česar postaja problem kadrovske politike na naših rudnikih vsak dan resnejši, zlasti velja to za kvalificirano delovno silo.

2. **Proizvodni program** velenjskega rudnika terja **letno povišanje jamske delovne sile do 300 delavcev**, med katerimi mora biti **200 kvalificiranih**.

Če upoštevamo današnji starostni sestav delovne sile na velenjskem rudniku, bi se moral sestav delovne sile gibati v naslednjih letih takole:

Leto	Letno povečanje				Skupaj
	Vvisoko kv.	Kv.	Pkv.	Nkv.	
1955	450	640	400	220	—
1956	533	766	458	233	83
1957	616	892	516	246	83
1958	699	1020	576	260	83
1959	782	1148	634	273	84
1960	866	1274	692	286	84
1961	950	1400	750	300	83
Skupno povišanje					500
					760
					350
					80
					1.690

3. **Sedanja kapaciteta rudarskih šol v državi je nezadostna**, da bi krila stvarno potrebo po kvalificirani delovni sili naših rudnikov, kakor je pokazal zadaven razgovor na seji upravnega odbora Zdrženja premogovnikov Jugoslavije v Beogradu, dne 18. t. m., še posebej pa ne za velenjski rudnik.

4. **Tehnološko in mehansko moderniziran proizvodni proces** velenjskega rudnika od odkopa do odpreme premoga zahteva nov tip kvalificiranega rudarja, od katerega zavisi predvidena proizvodnja in storilnost dela.

5. **Učni program** velenjske rudarske šole mora rekrutirati takšne kvalificirane delavce, ki bodo poleg večim rudarjenja obvladali brezpogojno še elektrostrojne jamske naprave; šele takšna kvalifikacija rudarja daje rudniku poročstvo, da bo varstvo in vzdrževanje strojev in strojnih naprav brezhibno, njihova kapaciteta polno izkoriščena, njihova življenjska doba presežena, varnost pri delu vsaj relativno zagotovljena in kakršne koli okvare ter zastoji znižani na najnižjo možno mero; ob takem stanju pa je tudi družbi zagotovljeno, da so vložena denarna sredstva plodonosno naložena; zato bo že sam učni program drugače oblikovan kot v sedanjih rudarskih šolah, to se pravi tako, da bo dal absolventu velenjske rudarske šole rudarsko in elektrostrojno kvalifikacijo kot dopolnilo druga

6. **Nujno je, da odločno prekinemo in odstranimo dosedanje pojmovanje rudarske kvalifikacije**, ki je nezdržljiva s sodobnim rudarjenjem pri nas in v svetu, in jo oblikujemo na raven, ki bo odgovarjala današnjim prilikam in zahtevam; to pa moremo doseči le z ustreznimi reformo našega strokovnega rudarskega šolstva in ravno v to smer hoče pokazati — velenjska rudarska šola.

7. **S trimilijonsko letno kapaciteto** bo stopil velenjski rudnik na čelo vseh večjih jugoslovanskih rudnikov in predstavljal z ozirom na svojo rudno zalogo za dolgo dobo vsaj za Slovenijo rudarski center, ki bo v mnogočem odločilno posegal v rudarsko problematiko naše države; to pomeni, da je tudi vprašanje lokacije rudarske šole idealno rešeno.

8. **Nujno je, da pričenemo v sedanjem Velenju kot rudarskem centru Slovenije**

je **gojiti rudarsko družinsko tradicijo**, to se pravi vzgojiti poklicnega rudarja, ki bo po svojem položaju in načinu življenja privabljal svoje sinove v rudarski poklic; **to pa je nemogoče vse dotlej, dokler nima Velenje svoje rudarske šole**, v katero bo mogel vstopiti rudarjev sin, ko dokonča svoje osemletno šolanje; velenjski rudnik nima primera, da bi bila vsaj dva ali celo trije iz iste družine zaposleni na rudniku; ni čudno, saj je moška mladina med 15 in 18 letom prisiljena, da gre v druge poklice, ker nima možnosti, da sledi očetovemu poklicu.

9. **Velenjski rudnik že ima za nižjo rudarsko šolo kompletno dokumentacijo**, ki je potrebna za angažiranje finančnih sredstev. Po podatkih Zdrženja premogovnikov Jugoslavije ima Zvezna industrijska zbornica ca. 450 milijonov

dinarjev v fondu za kadre. Ta sredstva je treba v zveznem merilu razdeliti na one rudnike, ki imajo potrebno tehnično in ekonomsko dokumentacijo za gradnjo novih šol ali razširitev obstoječih strokovnih šol, dočim naj ostali zainteresenti tako dokumentacijo pripravijo in posredujejo dodelitev sredstev v prihodnjem letu.

10. **Velenjski rudnik mora pričeti izvajati postavljeni program** v dotoku kvalificirane delovne sile iz nižje rudarske šole takoj. To pomeni, da mora pričeti z gradnjo rudarske šole po možnosti še letos in jo dokončati v prihodnjem letu. Sredstva za gradnjo je treba dodeliti še letos. Ni nobenega stvarnega razloga, da se dodelitev sredstev ne bi mogla izvršiti. Prvi letnik nižje rudarske šole nameravamo odpreti prihodnje šolsko leto, čeprav gradnja nove šole še ne bi bila dograjena in usposobljena za pouk, bo pač do takrat prvi letnik v provizorni zgradbi.

Prepričani smo, da bodo naši razlogi v polni meri upoštevani in potrebna finančna sredstva pravočasno dodeljena.

Starši fantov, ki bodo v tem šolskem letu končali nižjo gimnazijo, pa se naj že sedaj z njimi posvetujejo zaradi vpisa v nižjo rudarsko šolo. K. V.

Naši dramski igralci bodo igrali „Matička“ v Nemčiji

Zveza Svobode in prosvetnih društev je v soglasju z Zvezo prosvetnih društev FLRJ določila amatersko skupino naše Svobode v Velenju, ki je lani uprizorila »Matička«, da zastopa našo jugoslovansko amatersko na mednarodnem igralnem festivalu v Scheersbergu v Zapadni Nemčiji.

To je prvi stik naše zveze z inozemstvom na polju amaterskega igranja. Ker je pa prav naše društvo določeno, da pošlje svoje igralce na ta festival, je to visoko priznanje ne samo društvu, temveč vsemu Velenju, ki se veseli uspehov Svobode.

Festival bo trajal od 22. do 27. septembra. V teh dneh bodo naši igralci nastopili s nekoliko obnovljenim »Matičkom«. Upamo, da se bodo dobro plasirali in dostojno zastopali Jugoslavijo.

Tu bodo namreč poleg Nemcev nastopali še Avstrijci, Danci, Francozi, Italijani, Holanci in Švedji. Konkurenca bo močna.

Ansambel za to igro je nekoliko skrčen, ker je število za pot v Nemčijo omejeno. Zveza Svobode je odločila, da potujejo samo najbolj nujni igralci in sodelavci.

Gotovo je, da bo vsem članom Svobode v ponos, da je prav naša dramska sekcija, ki je zadnje čase zelo aktivna, dobila tako važno nalogo.

Z zanimanjem bo Velenje pričakovalo uspeh igralcev, ki vsekakor ne sme izostati. Ostalim igralcem pa bo to dalo še večjo pobudo za delo in nadaljnje uspehe.

Ansambel »Matička« pa želimo srečno pot in velik uspeh.

Mladinska organizacija - zlet in regulacija Pake

Presenečeni smo nad tako uspešnim zletu, ki je prikazal delo velenjske mladine v drugi luči, kot je bila konstatacija občinskega komiteta, in sicer, da sodi velenjska mladinska organizacija v red slabših na teritoriji občine Soštanj. Tako je izjavil sekretar komiteta ob priliki pozdrava zborovanju.

Delo mladinske organizacije morda res ni bilo na višini. Razlogi so precej objektivni, še več pa subjektivni. Organizacija se ni živela v novo vlogo, ki ji je namenjena, posebno še v okolju hitrega gospodarskega in kulturnega razvoja, kakršna je v Velenju. Glede na to je zaostajala za splošnim tempom, seveda pa se pri tem tudi delno uklanjala raznim več ali manj negativnim vplivom, ki so jo precej razvodeneli. Izgubila je pregled nad svojim članstvom, ga prepuščala poedinskemu, raznim vplivom podvrženemu življenju.

Velenje postaja vedno bolj center proletariata, katerega stremljenje in dela nosijo v oči družbe najrevolucionarnejše in najnaprednejše ideje. Povsem logično je torej, da se tudi mladina, dasiravno ne organizirana, ni mogla razvijati drugače, kot je to narekoval splošen razvoj proletarskega Velenja. Obstala je zdrava, pripravljena sodelovati povsod, kjer se jo pokliče in kjer se pričakuje njeno delo.

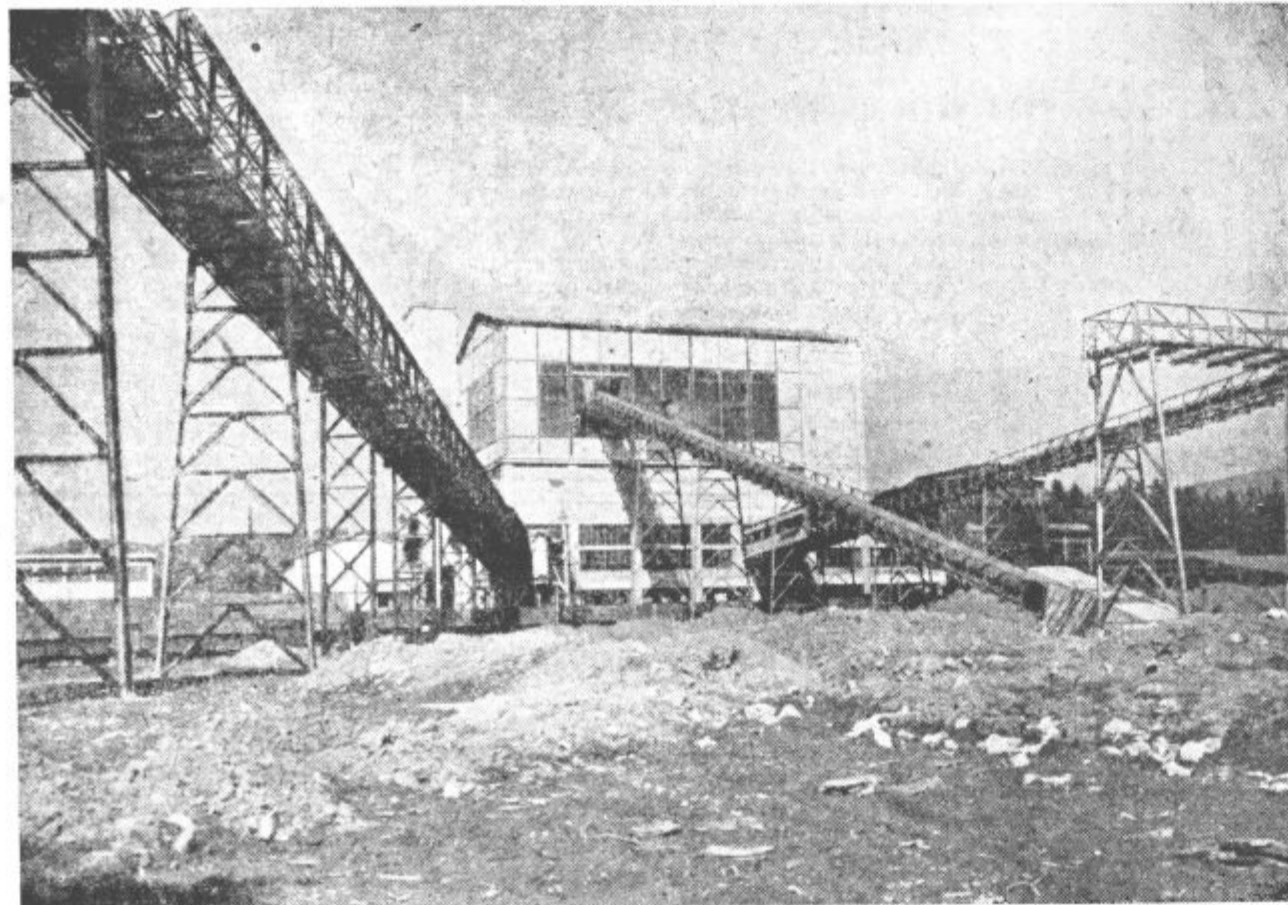
Da je to res, je dovolj zgovoren dokaz mladinski zlet, kakor tudi udeležba mladine pri dosedanjih letošnjih udarniških akcijah. Popolnoma mirno lahko trdimo, da se je poslednjih akcij z več ali manj urami udeležila vsa mladina. To je vsekakor uspeh, saj do sedaj ni bilo or-

ganiziranih priprav in agitacije s strani mladinske organizacije.

Zlet 19. avgusta je pokazal željo mladine za vsestransko kulturno in športno dejavnost. Samo slab mesec priprav je privedel na stadion odnoso na deske ca 200 mladincev, ki so ta dan dokazali, da je napačno mišljenje o naši mladini. Potrebno je bilo le malo vzpodbude, da se sprosti mladinska aktivnost in želja po udeleževanju. V pripravah za ta zlet pa se je izkazal tudi mladinski komite, ki je s požrtvovalnostjo in trudom reševal probleme, ki so nastopali vsled nedovoljne prakse pri organizaciji res tako pestrega dne, kot ga Velenje dolgo ni doživelo. Pri tem pa si je pridobil tudi dragocene organizacijske izkušnje, ki bodo garancija, da bo mladinsko življenje v Velenju res pravilno zaživelo.

Pred nami je nova, velika naloga SZDL odbora Velenje — regulacija Pake. Organizacije so nanjo pripravljene in članstvo je aktivizirano za čim širšo udeležbo! Kaj pa mladinska organizacija? Ali je njeno članstvo že pripravljeno na to akcijo? Delno že, saj je zajeto v splošno agitacijo! Vendar pa je to premalo, 70 %-na udeležba ne zadostuje več, ko vemo, da je mladina pripravljena sodelovati in da zna njen komite delo odnoso udeležbo organizirati. Zato bo na vsak način potrebno, da se mladinske vrste aktivizirajo in s 100 % udeležbo dokažejo svojo pripadnost in solidarnost s perspektivami razvoja našega mesta.

Drugega septembra torej VSI NA PAKO! J. G.

Nova klasirnica premoga v Velenju

Razvoj mehanizacije v rudarstvu IN STANJE PRI NAS

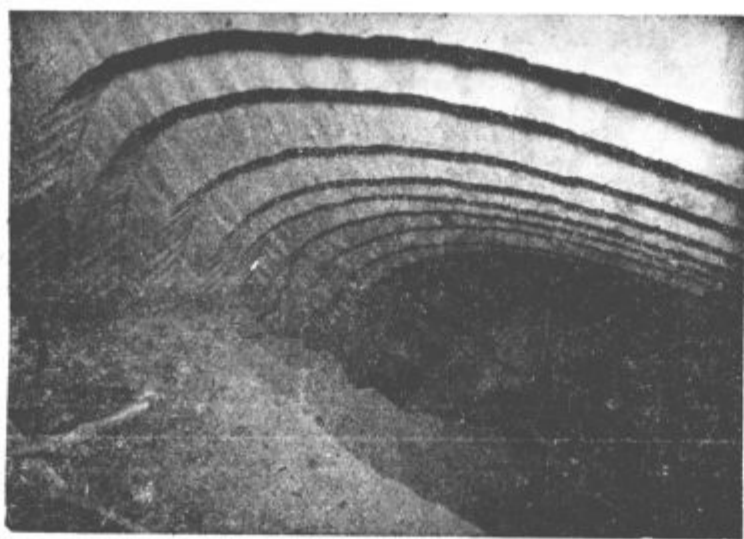
Rudarsko podzemsko delo je zaradi posebnih pogojev, ki jih narekujejo geološke in tektonske prilike vsakemu nahajališču koristne rude ali premoške substance, zelo težko nadomestiti s strojnimi delom. Zato je tudi razvoj mehanizacije pri rudarskem podzemskem delu v primerjavi s drugimi vrstami industrije še na zelo nizki stopnji. Še vedno mora rudar, sicer s pomočjo pomožnih strojev in orodja, izvrševati najtežja in najnapornejša dela in je njegovo osebno delo v primerjavi s strojnimi še vedno zelo visoko. Ker so pa na drugi strani rudarstvu postopoma vedno večje zahteve za zvišanje proizvodnje in znižanje cen izkopane rude, ki je osnova skoraj vse ostale industrije, se v rudarstvu kljub naravnim težavam išče in preizkuša vedno nove načine pridobivanja in metode odkopavanja rudnih nahajališč pri čem večji uporabi primerne strojne opreme. Uvajanje mehanizacije naj bi vodilo k olajšanju rudarskega dela samega, hitremu dviganju proizvodnje po količini in k znižanju proizvodnih stroškov za izkopano rudnino.

V rudarstvu jamskega pridobivanja premoga sta se v svetu razvila v glavnem dve smeri mehaniziranja del, od katerih je vsaka prilagojena specifičnim nahajališčem in stanju razvoja strojne industrije. Prva smer — predvsem razvita v Ameriki — je svoje težišče postavila na mehaniziranje del na odkopu in pripravi ter razvila vrsto velikih strojev za zasekavanje, nakladanje, vrtnenje ter tem strojem prilagodila primerne odkopne metode. Naš nakladalec sistema Joy s kapaciteto ena in pol do dve in pol tone na minuto je najmanjši v celi vrsti izvedenih nakladalcev, od katerih največji dosegajo do 10 ton na minuto. Za prevoz od delovišča do glavnih transportnih prog se največ uporabljajo enovrzični transporterji, toda samo na kratke razdalje, skrepiji za odvoz premoga iz delovišča in gumijasti transportni trakovi. Glavni jamski prevozi se v pretežni meri vršijo s lokomotivami ter vozčki z veliko prostornino na zelo solidnih in širokih tirih. Izvoz po jaških in nagnjenih vpadnikih pa je rešen s skipi. Uporaba te vrste mehanizacije, ki jo omogočajo le zelo ugodne prilike in bogata ležišča premoga, je vodila do velikega povečanja jamskih učinkov. Jamski učinki nad 12 ton na delavca in štih niso več nobena redkost. V Evropi — predvsem v Nemčiji — se je mehanizacija v premoškovnih razvijala primerno odkopavanju tanjših premoških slojev v srednjih globinah do približno 500 m. Vodilna odkopna metoda je bila širokočelna, pri čemer se je za pridobivanje premoga v največji meri uporabljala energija komprimiranega zraka v odkopnih kladih in udarnih vrtnalnih strojih. Sele v novem času se je razvilo popolno mehaniziranje dela v podkopni fazi širokega čela s kombiniranimi podsekovalnimi stroji skupaj s skobelnim pengom za nakladanje odlusčenega premoga. Za transport pa služijo do velike popolnosti razviti dvozvržni transportni t. im. odkopne (Panzer) izvedbe, transportni gumijasti trakovi in predvsem v zadnjem času jekleni členkasti transporterji. Obe vrsti mehanizacije sta razvili predvsem za pridobivanje cenejših premogov in boljših vrst rjavega premoga. Pridobivanje slabših vrst rjavega premoga in lignitnih premogov je v Nemčiji rešeno z velikimi dnevnimi kopji — z najsoodnejšo strojno opremo — v Ameriki se pa slabši premogi zaradi ogromnih zalog črnega premoga eksploatirajo samo v neznahtni meri.

Za razvoj mehanizacije na našem rudniku smo prisiljeni izbrati neko svojo, našim specifičnim prilikam odgovarjajočo pot in uporabiti najprimernejše stroje obih navedenih vrst.

Naš rudnik je že pred vojno veljal kot dobro mehaniziran rudnik, saj je z ozirom na takratne razmere res razpolagal z večjim številom zasekovalnih strojev za pripravo, električnih vrtnalnih strojev in jamskim prevozom, ki je bil urejen z žičnicami. Vodilno je bilo takrat pri uvajanju mehanizacije znižati stroške proizvodnje in lignitni premog držati konkurenčno z rjavim premogom. Razvoj rudnika po vojni je šel v pogledu dviga proizvodnje in mehanizacije neprimerno hitreje. Še l. 1951 je znašala povprečna dnevna proizvodnja 1692 ton na dan pri jamskem učinku 2,79 ton na dnino in odkopnem učinku 6,14 ton na dnino. V prvi polovici leta 1956. znaša povprečna dnevna proizvodnja že 3750 ton na dan pri jamskem učinku 3252 ton na dnino in odkopnem učinku 5.887 ton na dnino. El. energije se je porabilo v l. 1951. — 304 KWh na tono proizvoda in v l. 1956

splozivi, kar pa ne zadostuje za potrebno povečanje odkopnih učinkov, ki bi bili potrebni za predvideno povečanje proizvodnje na 10.000 ton dnevno. Če pa pomislimo, da smo novo širokočelno metodo odkopavanja razvili in osvojili za celotno današnjo proizvodnjo šele v zadnjih treh letih, ni bilo v tej sorazmerno kratki dobi niti mogoče uvesti našim prilikam primerne odkopne strojne opreme, saj je bilo pred tem nujno rešiti še precej dokaj težkih problemov, predvsem pri podaljšanju čelne fronte in uvajanju jeklenege podporja na okopih. Sele po uspešni rešitvi teh problemov bo mogoče pristopiti k nadaljnjemu uvajanju mehanizacije za pridobivanje premoga v podkopih s kombiniranimi težkimi podsekovalnimi stroji. Tudi na pripravah nismo mnogo napredovali in še vedno uporabljamo male zasekovalne stroje, ki nam pa ne dajejo zadovoljivih napredkov. Kom-

Jamske investicije

607 KWh na tono proizvodnega premoga. Te številke jasno osvetljujejo razvoj in stanje naše mehanizacije. Jamski transport je 100 odstotno mehaniziran od odkopnih delovišč do izvoznega jaška; izbran je kontinuirni sistem transporta z enovrzičnimi strgalnimi transporterji na deloviščih in zbirnih odkopnih progah ter z gumijastimi transportnimi trakovi od etažnih prečnih zbirnih prog preko glavnih transportnih prog do skipovega polnišča na novem jašku. Skupaj je vgrajenih približno 2000 m vrzičnih transporterjev in nad 4 km gumijastih transportnih prog. Izvoz v jašku je urejen s skipovimi posodami in je popolnoma avtomatiziran. Tako urejen izvoz in prevoz je pripomogel k izboljšanju jamskega učinka — saj je od prej potrebnih 150 štihov za 1000 ton sedaj potrebno na transportu in izvozu le še 35 štihov na 1000 ton. S temi številkami se lahko v pogledu jamskega transporta in izvoza v jašku prišteva med najmoderneje in najracionalnejše urejene rudnike. Za skipov izvoz in za glavne visoke zmogljive tračne transportne proge v glavnih progah lahko trdimo, da so v pogledu rentabilnega računa ugodno izbrane. Odvoz na čelih in bližnjih odkopnih progah pa zahteva določeni izboljšav tako v pogledu zmogljivosti, kakor tudi podaljšanja življenjske dobe strojnih naprav v cilju zmanjšanja proizvodnih stroškov in povečanja učinkov. Stagnacija odkopnih učinkov od l. 1951 do danes nam pa pove, da smo kljub vsem prednostim nove širokočelne odkopne metode, ki nam je omogočila hiter dvig proizvodnje na močno koncentriranem odkopnem polju, premalo storili v pogledu mehaniziranja samih pridobivalnih del na odkopu. Tu smo ostali še vedno samo pri električnih vrtnalnih strojih in čistem odstrlejanju z ek-

binacija uporabe zasekovalnih strojev z Joyevim nakladalцем se je pokazala sicer uspešno, vendar z ozirom na Joyev nakladalec premalo gospodarsko. Nabava novih strojev ameriškega izdelka za pripravo, s katerimi bi se doseglo preko 20 m dnevne napredka, pa zahteva temeljitega preučevanja zaradi zelo visokih nabavnih cen.

Sprememba odkopne metode in prehod na širokočelno odkopavanje s popolnoma mehaniziranim transportom in delnim mehaniziranjem pridobivalnih del na odkopu in pripravi sta bistveno spremenila izgled naše jame. Povečanje porabljenih KWh na tono proizvoda za več kot 100 odstotkov kaže, za klglo se je delo rudarja olajšalo napram prejšnjemu načinu dela. Na drugi strani pa mora sedaj rudar imeti dosti več znanja — ne samo za rudarska dela — temveč mora dobro poznati strojne naprave in elektriko. Uvajanje novih ljudi v jamo ni več mogoče po starem ukoreninjenem načinu v rudarstvu — novinec mora vstopiti v jamo že dobro poučen naravnost na odkopna delovišča, kjer se mora pod izbranim vodstvom čim hitreje usposobiti za svoje specialno delo. Delovna mesta ob trahih in strojnih postajah pa zasedejo izkušeni starejši koparji, katerih sila se že opešale, kateri pa znajo toliko bolj zanesljivo in vestno čuvati drage stroje, saj se dobro zavedajo, kaj so jim stroji prinesli. Velike naloge pri povečanju proizvodnje, ki se postavljajo pred naš kolektiv, se bodo izvršile lahko samo tedaj, če bomo znali dobro čuvati to, kar imamo in če bomo premišljeno na osnovi dobljenih izkušenj uvajali nove stroje in naprave in tako povečali proizvodnjo, znižali stroške proizvodnje in delo rudarja olajšali tako v pogledu naprav kakor v pogledu varnosti.

Ing. Rogl Erazem

Pot po Gorenjski in Primorski

ZAPISKI Z EKSKURZIJE ČLANOV DRMIT

Lepa je naša ožja domovina, polna je prirodnih lepot in polna sledov delovnih rok našega človeka. Spoznati svojo domovino ni samo lepo in poučno, temveč kar dolžnost vsakega državljana. Sleherni mora spoznati in vzljubiti svojo domovino ter v tem črpati nove moči za izvrševanje svojega dela nalog naše graditve.

Izleti v naše kraje, ki združujejo spoznavanje lepot narode in ogledu plodov truda naših delovnih ljudi, zasledujejo prav ta namen.

Naše veleensko društvo rudarsko-metalurških inženirjev in tehnikov (DRMIT) vključuje v svoje vrste strokovno dokaj raznoliko članstvo. Tako je rudniški avtobus naložil zgodaj zjutraj neko soboto sredi junija res pestro družbo. Bili so tu jamski nadzorniki, gradbeni tehniki, jamomerci, pa iz separecije, elektro delavnic in jamske mehanizacije; skratka, predstavniki vseh vej naše tehnične službe.

Ura odhoda je bila zgodnja, zato tudi ni manjkalo zamudnikov, ki so sicer poročali nekaj delj, zato pa jahali vso pot na pomožnih sedežih. Sotripinom, slava! Dveurna pot do Ljubljane je pokazala, kako lep je zakonski stan, saj so se poročeni mastili z izdatnimi južinami, ki so jih pripravile »boljše polovice«, dočim so samci lahko le gledali, požirali slino in obljubljali maščevanje. Enega udeležencev je ta prizor tako ogročil, da se je dober mesec kasneje... oženil.

Prešli smo Ljubljano, kjer smo se ustavili za hip le pred laboratorijem vina v Šiški, kar je več član ekskurzije izkoristil za poučno predavanje o umetnem vinogradništvu. Lepa betonska cesta nas je povedla iz Ljubljane čez Sorško polje do mesta na griču, med dvema rekama, Kranja. V dolini Save je industrija, železnice, na skali pa staro mesto. Viseči most preko Kokre, ki teče v globokem koritu, veže stari Kranj z novimi naselji. Obisk pri spomeniku Franceta Prešerna, ki stoji skrito, kot da se ga Kranjčani sramujejo, nam je vrnil v prvotni načrt ekskurzije še misel na Vrbo, rojstni kraj tega velikana.

Prešli smo brezjanske klance, za hip ostrmeli nad silo narode, ki je z ledeniki nekoč izoblikovala visoke skalnate terase ob strugi Save, in že nas je pozdravila cerkva Vrbe — Sv. Marko.

O Vrba! srečna, draga vas domača, kjer hiša mojega stoji očeta;

Pesnikova hiša v Vrbi je spremenjena v muzej. Oprema izbe, kuhinje in sobe je takšna, kakršna je bila pred 150. leti. Povsod so predmeti, ki so tako ali drugače povezani s pesnikom in njegovimi: zibel, rokopis sonetov nesreče, lesenih jedilni pribor, javorjeva miza, srčasti stoli, od dima črno odprto ognjišče, narodne vezenine.

Poslovili smo se od domačije Prešerna in se odpeljali vedno bliže gorskim velikanom. Kljub megli in lahkem dežju, ki je ves čas spremljal našo pot, smo tu in tam le uzrli kakšen vršac: travnata Begunjščica, za njo pa dolgi greben Stola, odet v snežno prevleko. Levo nas je značilna škrbina Babji zob opozorila na Blejsko jezero, od katerega pa smo s ceste videli le drugi mejnik — blejski grad.

Soteska Save Dolinke se je vedno bolj ožila, reka sama pa zajedala v koristno strugo. Že od daleč nam je mogočen betonski jez najavil, da se bližamo prvemu cilju naše poti — Hidroelektrarni Moste. Poleg velike zgradbe hidroelektrarne Zirovnica, se nam je zdelo nova elektrarna neznahtna. Sele sprehod skozi štiri podzemeljska nadstropja nam je dal predstavlo o pravih razmerah tega velikana.

Zanimali smo se za življenje delovnega kolektiva te elektrarne ter smo zvedeli med drugim naslednje: 60 ljudi

upravlja z delom štirih hidroelektrarn, katerih največja je Moste. V slednji delajo le štirje delavci na izmeno. Ker mora delati elektrarna noč in dan, petek in svetek, delajo v štirih izmenah. Ista izmena dela nepretrgoma tri tedne, nakar ima tri dni prosto, ostanek četrtega tedna pa so zaposleni v reparaturni delavnici. Delo, v sicer moderno in higiensko urejenih podzemeljskih prostorih ni lahko, poklicna bolezen je ista kot naša rudarska reuma.

Nekaj lepih hišic v gorenjskem slogu ob strmem bregu Save služi za stanovanje članom tega delovnega kolektiva. Priznati smo se zahvalili predstavnikom kolektiva za skrbno vodstvo in jih povabili, naj nas tudi oni čimprej obiščejo.

Na poti od Most do Jesenic nas je vodila cesta stalno vzdolž umetnega jezera hidroelektrarne Moste, ki oplakuje tudi vzojne velikanske jalošiča železarne Jesenice.

V železarni smo slabo naleteli. Imeli so ravno zasedanje delavskega sveta, poleg tega pa so tudi tako obremenjeni z ekskurzijami, da imajo za le-te kar standardno vodstvo in pot vsako soboto, kakor tudi posebne formularje za dovoljenje ogleda. Tako smo mi sledili ekskurziji tekstilnih delavk iz Tržiča, za nami pa je bila še neka šola. Videli smo bore malo, toda tudi to, kar smo videli, nam je že dalo predstavlo o tem gigantu naše težke industrije. Vodili so nas skozi novo žičarno in valjarno pločevine, ki obsegata tri velike hale, vsaka je večja od vseh poslopij našega novega šaha skupaj. Izza tega smo si ogledali še valjarno na Javorniku. Ob ogromnih valjčnih progah so se nam zdeli kovinarji drobni kot mravlje, ko so uravnavali pot žarečemu bloku jekla. Po vsakem prehodu skozi valje je bil ta blok tanjši, dokler niso na drugem koncu valjčice odnesli velik komad pločevine in skladišče ali pa v nadaljnjo obdelavo.

Niso pa samo ogromni stroji, to, kar nam je vzbudilo zanimanje. Vzorna oprema delavstva z zaščitnimi sredstvi povzroči pozornost. Vsi zaposleni v valjarni in drugih obratih imajo različne predpasnike, cokle, usnjene rokavice do komolcev in zaščitna očala. Delavci ob pečeh pa tudi filcasto pokrivalo z vdelanim obarvanim steklom. Ni pa poskrbljeno samo za osebna zaščitna sredstva. Vsi zidovi delavnih hal so polni opozorilnih lepakov, nezdognih statistik in opozorilnih napisov. Oddelki tekmujejo med seboj v zmanjšanju števila obratnih nesreč, kar nazorno predoča tabla v vsakem oddelku. Kot smo mogli izvedeti, vključuje izračun premij vodilnega osebja tudi nezdogni faktor.

Ob vsej tej zaščiti in opozorilih ni prav nič čudnega, če je kolektivno železarne Jesenic uspelo zmanjšati število delovnih nezdog na najmanjši mero, tako da so med prvimi v Sloveniji.

Vsem nam je bilo žal, da si nismo mogli ogledati visokih peči in martinarne. Ogled teh objektov dovoljuje le izjemoma, ker je neke radovedne ekskurziste pred kratkim časom obrizgalo žareče železo.

Delo v železarni je v celoti akordirano, presežke se pa izplačuje, če obrat kot celota prekorači osnovni plan.

Ogled smo končali ravno ob nastopu opoldanske izmene. Po kosilu smo nadaljevali pot še naprej v obseg gora. Preden pa smo zapustili Jesenice, smo se še za hip ustavili ob lepih modernih stanovanjskih hišah železarne. Na splošno se je na Jesenicah v zadnjih letih dosti naredilo. Kdor pozna staro, ob bombardiranju porušeno postajo, se ne bo mogel preuditi novi ponosni stavbi kolodvora s carinarnico. Videli smo, da jeseničani krepko gradijo svoje Jesenice in da so udarili pečat vsej gornji Savski dolini.

Strokovni del poti je bil s tem za nami. (Nadaljevanje prihodnjč)

V. Smajs ŽIVLJENJE NAJ ZMAGA

Bil je jasn junijski večer. Od nikoder ni bilo niti diha rahle poletne sapice. Visoko, v temni modrini, so trepetale svetle zvezde. Na magistrali se je vžigal vrvež. Mladi objeti pari so skoraj neslišno hiteli na ples. Kresnice so vstajale iz visoke in rosne trave na obeh straneh pločnikov. Soj neonskih luči se skoraj izgubljala v lepoti večera. Zrak je napojen z vonjavo pisane cvetja, murenčki se dolgo in zateglo oglašajo v harmoničnem utripu večera. Le odrezano pozvanjanje zvoncev hitečih in brnenje ter hupanje zapoznelih vozil razkraja idilo večera.

Po desni strani pločnika se nervozno spreha ženska postava. Nervozno: da, naglo in neprestano obračajočo glavo v smeri rudnika. »Bo prišel, saj je obljubil, da pride do desetih«. Ponovno se okrene, mehnično popravi pričesko in nategne rokavice ter obstoji.

Proti rudarskemu domu se naglo pomika svetla točka. »Da, sedaj je on!« je že zavrisvalo srce in z drobničnimi koraki odhiti v smer svetlih pramenov luči. Petdeset, trideset, dvajset, deset metrov — nič! Nekaj se ji kot ostre trn zatakne v srce. Da ni...! Ves večer je tako nesrečna in nemirna.

Nič. Vprašat gre. Le še uro do desetih. Pohiti k dobrodušnemu vratarju, ki jo potolaži: »Vse je v redu, Ivanka!« Ko bo čas, pride! Ona si olajšano oddahne in odhiti domov. Domisli si, da še ni zlikala njegove bele srcaje in temne kravate. Še to mora, potem! Ah, potem na ples, ki se ga je veselila že ves teden. Hitri so njeni koraki, a njene misli še hitrejšje...

Ze je končala delo: segla po kuhalniku in segrela pripravljeno jed. Pet do desetih... Sama je. Ugasne luč, odpre okno in se zazre v svetle zvezde. Glej, pravkar utrinek! Ali je utrinek res povezan z nenehni željami mlade srca! Da! Da bi že skoraj prišel! Ze si ga predstavlja: nekoliko bleed v obraz, črni kodrast lasje mu razmetano valovijo, izpod čela se smeji dvoje lju-bečih plavh očel. Rahel poljub na njena usta za pozdrav!

Pravkar odsekano odbije v šmarskem zvoniku ura deseto. Zdrzne se in čuden, neznan občutek, da ji zagomazajo mravljinice po hrbtu. Nekdo potrka. Hitro vžge luč in plane k vratom. »Si ti, Janez?« — »Ne, jaz sem, Ivanka, odpri!« Ključ gluho zaškrtja v vežnih vratih. »Kako, ti, kje je Janez?« vpraša hladno.

»Ivanka, kaj bi prikriival, ubilo ga je.« — »Kako? Ubilo? Pa, se menda ne šališ, Tone?« — »Ne, Ivanka, nočaj od pol desetih ga je vozček v jami...« — »Nehaj, prosim te!«

Prav tedaj ropot težkih korakov. Trkanje, hlastno odpiranje. Sop posebno padajočih žarkov osvetli Janezov mrliški beli obraz na nosilih. »Janez!« krikuje kot brez uma Ivanka. »Janez, Janez, Ja...!« Samo še ranjena zver, ki se ji izcejaajo kaplje krvi, lahko tako rjove v gluho okolico.

Preveč gorja je hkrati zanjo. Na njenih rokah so mrežaste temne rokavice, na mizi zlikana bela srcaja in kravata, na kuhalniku pogreta jed — vse pripravljeno za ples, a zdaj... Njegovi kodrast lasje so zlepljeni na čelu, lju-beče sive oči so pokrite... »Janez!« Vrže se mu okoli vratu, tresje ga in hoče obuditi za vedno. Solze ji nevzdržno drsijo po mladem licu. Za hip obstane. Njene plave oči se zazrejo v Tonevost. Ne zapičijo v vse štiri hkrati in brezumno prosijo. Možje so nemi, pomoči za mrtve ni...

Sreda popoldne je. Sopařica. Temni in grozeči oblaki prekrizajo nebo. Dolga vrsta v črno zaviti ljudi stopa za krsto. Rudarska godba neutrudno igra posmrtno koračnico. Zdi se ti, da je vse obnemelo: sonce se je skrilo, črne zastave, viseče raz hiš, so upognile nje same. Hladen piš je uklonil visoko zlede bilje. Na pokopališču so. Poslovinne besede.

Cvetje napolnjuje hladno jamo. Samo grudo prsti za dragega tovariša! Samo grudo prsti za ljubelega moža! Samo grudo prsti — in za vedno si izbrisan... Kako veličastna in hkrati strašna si, smrt...

Množica se razhaja. Molovski akordi se izgubljajo v naraščajočem viharju. Le Ivanka še stoji ob svežem grobu. »Janez, moj ljubljani! Ali še veš, kako si me težko čakal v temni poročni obleki pred poročni uradom?« — »Obraz se ji razvedri. «In kako si se veselil otroka, ko sem ga nosila še pod srcem!« — »Rahel nasmeh na neprespanih očeh. «Da, vem! Se vedno si mi tako ljubljena. Vem, da me vsak dan težko čakaš. Potrpi, dragica!« — »Koliko šumnih plesov je za nama! In sedaj?« — »Tih grozni večer, ko ji je ledena kri po žilah. Poslednje slovo namesto plesa!«

Vihar se je razbesnel... Težke kaplje so bile izjokan in bleedi obraz. Temna postava se je počasi, z mislimi, uprtimi v preteklost, pomikala mimo zelene in rosne trave z zadržano lepoto cvetja, v prazen dom.

Leta minejo. Zob časa zravnata tudi še tako globoko in zevajočo rano. Ivanki je ostal svetel spomin. Srčkano dekletce s plavimi očmi kot njen očka. Kadar sta sami, potem se Ivanka pogovarja z Ivankico in fotografija njenega moža ji pomaga povedati to, kar čuti.

Grob ni zapuščen. Vsako leto je ogret z živodječimi vrtnicami. »Mama, očka

ne bo nikoli več nazaj?« Takrat Ivanka obnemi nekaj trenutkov in šele resen obraz otroka jo ponovno oživi.

Življenje in vera morata zmagati v vsakem človeku. Smrt je rojstvo novega. Ali naj ona še živi?! Da, za otroka je treba skrbeti. Dom potrebuje močno možko roko.

Pet let je že minulo. In zgodilo se je, kar bi se ne smelo. Pomladni dan. Obišče jo star Janezov znanec. Njene oči in telo ljubijo le eno podobo. Toda ali ni znanec kot Janez? Plave oči, visok in stasit, gosti temni lasje, dober in nebeičen. V njej je zmagalo življenje — mladost!

Cebele so šumno prebirale belo cvetje. Narava je trepetala v opojni gorkoti in lepoti kraljice Vesne. Ivanka je postala žena.

Vsak večer je bil zanjo težko pričakanje. Ali bo...? Senca preteklosti je ostala.

Ostala je na grobu prvega moža. Kako naj bi sicer na njegovem grobu cvetele rdeče vrtnice?! Vsa njena ljubezen se je prečila v razvijajočo se Ivanko. Drugi mož, boste vprašali. Drugi mož ji je zvest in dober življenjski tovariš in to pomeni mnogo. Kajti mnogokrat se ti zdi, da v življenju manjka tiste velike in nesebične zvestobe ljudem, ki prestopajo pragove življenja, kakor potniki na oceanski ladji, ki se nikdar več ne vrnejo.

Perspektivni plan bo omogočil odpraviti neskladnosti v našem gospodarskem razvoju

Priprave za izdelavo perspektivnega plana so v teku. Kakor je znano, je bilo konec preteklega meseca v Zveznem zavodu za gospodarsko planiranje posvetovanje, kateremu je prisostvovalo večje število pomembnih ekonomistov iz vse države. Na posvetovanju so razpravljali o teoretičnih osnovah perspektivnega planiranja v naši državi. V zveznem zavodu se posamezne komisije temeljito pripravljajo na izdelavo prvega perspektivnega plana.

V povojnem gospodarskem razvoju naše države so nastale velike neskladnosti v našem gospodarstvu. Posebno med industrijo in kmetijstvom. Rešitev teh neskladnosti je neogibna, če hočemo v prihodnjih letih vskladiti gospodarski razvoj. Pri tem imata veliko vlogo investicijska politika in razdelitev investicijskih sredstev na posamezne gospodarske panoge. Ta razdelitev mora omogočiti vzporeden in homogen razvoj gospodarskih panog, skladnejši potek gospodarskih in negospodarskih investicij itd. Neskladnosti v gospodarstvu se ne morejo rešiti samo v enem letu, to je naloga dolgoročne politike in perspektivnega plana. Zato bo perspektivni plan količinsko določal osnovne ekonomsko-politične naloge za daljšo časovno razdobje. Prav tako mora perspektivni plan odkriti kar najboljše možnosti gospodarskega razvoja ter določiti osnovno smer tega. Od perspektivnega plana pričakujemo, da bo določil tempo porasta narodnega dohodka, prav tako bo perspektivni plan določil obseg in strukturo investicij, od katerih je odvisen tempo razvoja in višina proizvodnje ter narodni dohodek, določeval bo meje razvoja osebne potrošnje, to je življenjske ravni, sočasno pa tudi obseg splošne potrošnje.

Perspektivni plan bo prav tako določil osnovno politiko razvoja gospodarskih področij in panog ter osnovno smer razvoja industrije, kmetijstva, prometa, gozdarstva itd. Razen tega pa bo določil tudi osnovno politiko in smer razvoja nerazvitih območij, pri tem pa bo računal s potrebo regionalne vskladitve gospodarstva.

Vse naloge, ki jih predvideva perspektivni plan, se morajo določiti za krajše časovno razdobje, da bi se lahko zagotovilo in kontroliralo njihovo izvajanje. Zaradi tega se predvideva, da še nadalje ostanemo pri tekočih planih. Tekoči letni plani v bodočem ne bodo samostojna celota, ker bodo tesno povezani z osnovnim programom, ki ga določa perspektivni plan. Vsekakor bodo tekoči plani lahko popravljali nekatera predvidevanja in jih vskladili z realnimi možnostmi in stvarnostjo. Najugodnejša doba bodočega perspektivnega plana je nekako 5 let.

Po mnenju nekaterih ekonomistov pa je ta rok prekratek. Vendar pa se bo sprejelo to razdobje, ker je naša država v precejšnji meri vključena v svetovno izmenjavo in je težko predvidevati vse spremembe, ki lahko nastanejo. Prav tako je težko predvidevati obseg tujih sredstev, s katerimi lahko bodoče računamo. Kljub temu pa je za vrsto področij 5-letni rok prekratek, predvsem pa za surovinski in energetsko bazo potrebujemo daljšo dobo.

Naša politika je usmerjena v vsestransko povezavo z drugimi državami, na razširitev gospodarskega sodelovanja in na zveze z drugimi državami. Za sama povezanost govori o potrebi, da v doglednem času označimo položaj in mesto Jugoslavije na svetovnem tržišču in mednarodni delitvi dela. Zato je po-

trebno pri politiki gospodarskega razvoja računati predvsem z razvojem tistih panog, kjer se lahko glede na naše naravno bogastvo in druge činitele najekonomičneje in najrentabilneje vključimo v mednarodno delitev dela. Zato bodo morali določiti s perspektivnim planom smeri in področja bodočih investicijskih vlaganj in investicijska sredstva razdeliti tako, da bo zagotovljen razvoj tistih dejavnosti, kjer so dani najboljše pogoji za njihov razvoj.

Za gospodarsko nerazvite države so tuji krediti za nabavo kapitalne opreme velikega pomena. Tudi naša država potrebuje še dopolnilna tuja sredstva, ki naj bi omogočila hitrejši in ugodnejši izrabljanje našega rudnega bogastva, ker so okviri lastne akumulacije še relativno omejeni in nezadostni. Glede na to so storjeni že prvi koraki. Sklenili smo vrsto pogodb za dolgoročne tuje kredite, razen tega pa so tudi ugodne možnosti za nove dolgoročne sporazume. Njihova kombinacija z domačimi sredstvi mora omogočiti hitrejši razvoj proizvodnje in hitrejši porast narodnega dohodka. Nova proizvodnja pa bo realna osnova za redno odplačilo dobljenih kreditov. V našem perspektivnem razvoju ima vloga dopolnilnih tujih

sredstev svoje določeno mesto in pomen. Vendar pa njihov pomen ni izčrpan samo v državnem merilu. To je istočasno tudi neogiben pogoj za vsestranski razvoj in sodelovanje na mednarodnem polju. Nerazvite države težko pričakujejo svoj delež v mednarodni izmenjavi uvoženega kapitala. Hitrejši razvoj nerazvitih področij je v interesu gospodarskega sodelovanja in povezovanja sveta.

Nekaj nasvetov ob začetku šol. leta 1956-57

Počitnice so minile. Konec je dolgega počitka. Sedaj učence in dijake mislita, kaj vse vama je potrebno za uspešno delo v šoli. Zato nekaj drobnih nasvetov:

1. Vsaj zadnji teden pred začetkom pouka, to je 5. septembrom, ponovi staro snov. Pomni, da boš novo lahko dobro osvojil le, če bo imela temeljito podlago.

2. Misli na to, kaj boš v šoli rabil! Od svojih sošolcev kupi knjige! Težko je, če do knjige prideš šele takrat, ko je minilo pol leta! Preglej stare zvezke, ako jih boš še rabil.

3. Dobro preglej tudi svojo obleko in

Pretekle tedne je bila v Zvezni trgovinski zbornici licitacija raznovrstnega tekstila, kupljenega v Italiji, na Poljskem, Češkoslovaškem in v Švici. Tako kot vse doslej je potekala tudi ta licitacija. Grosistična trgovska podjetja so se tako rekoč pulila za blago, kar se lahko sklepa po izlicitiranih cenah. Vključna cena za italijansko blago je bila na primer 5000 dinarjev, nekatera podjetja pa so ga kupovala tudi po 6000 din za meter. Začetna cena tkanine za dežne plašče je znašala 2400 dinarjev, prodano

pa je bilo tudi po 2800 din. Vključna cena za krombi je bila 7000 din in je v hipu poskočila na 10.000 dinarjev.

Človek se vprašuje, ali grosistična trgovska podjetja sploh poznajo trg, in kupne možnosti potrošnika? Zakaj vprašujemo vse to? Zato, ker smo pred približno dvema mesecema opazili v ljubljanskih, celjskih in tudi drugih trgovinah nylonske tkanine za ženske obleke v čudno kričečih barvah. Svet se je zgrinjal pred izložbami, toda vse se zdi, da blago ni šlo v denar tako kot so nekateri računali. Pred dobrimi tremi tedni je namreč cena nylonu padla od prejšnjih 1690 na 1090 din, torej za več kot 35%. Nekateri trgovci pa ga prodajajo še po starih cenah, druge, ki pa imajo precej "rezerv", so pri cenah pustile. Kot pravijo, trgovina ne dela z dobičkom. Toda tej trditvi človek težko verjame, če trgovsko podjetje pri blagu lahko popusti v kratkem času kar za 600 dinarjev.

Podobno kot so licitirali prej omenjeno blago pred tedni, so grosistična podjetja licitirala tudi nylonsko blago. Kakor se je zvedelo, je bila tedaj vključna cena 1200 din za meter, ter se je zaradi takšnega nesmotrnega navjanja cen na licitaciji cena povzpela na 1690 din v trgovini na drobno in, ker blago ni šlo v prodajo, so ga znižali na 1090 din.

Tako trgovanje je vse prej kot solidno in je potrebno z njim enkrat za vselej prenehati.

rd.

Delo izobraževalne komisije bo uspešno le, če ga bodo podprli sindikati

Ne bi govoril o delu izobraževalne sekcije Svobode v preteklem obdobju.

Želim nakazati le, kako pomembno postaja izobraževanje v Velenju, ki neprenehno raste in detekajo vanj ljudje od vseh vetrov. Splošna izobrazba, ki marsikateremu ni bila dostopna med okupacijo, bo prva skrb sekcije.

Za uspešno vzgojo mladine bodo organizirali šolo za starše. Za starše? Da, zanje! Saj vemo, da bodo le dobro vzgojeni starši znali dobro vzgajati. Vedeti morajo, da tudi vzgoja ni nekaj sličnega mani, ki baje pada z neba. Vzgoja je celo zahteven družbeni predmet, in vzgojno področje, ki je zelo vsestransko, bi morali študirati vsi starši. Za primer samo droben stavek: Mati kaznuje lvančka za izmišljeno ali fantazijsko laž. Ne ve, da predvsem uveljavljanja zaposlitve v zdravstveni izkaznici niso bili zavarovanci posebej opozorjeni, toda imajo vsi na strani 63 zdravstvene izkaznice dovolj jasno navodilo o njeni uporabi. Zavarovanci so bili še posebej opozorjeni, da prečitajo to navodilo in se po njem ravnavajo.

Z uvedbo zdravstvenih izkaznic pa so odpadli bolniški listi, na katerih je bil naveden trimesečni zaslužek. Za zavarovance, ki bolujejo samo do 7 dni, potrdirilo o višini zaslužka ni potrebno, ker to bolovanje itak plača podjetje. Za bolovanje nad 7 dni pa mora biti Zavodu za socialno zavarovanje predloženo potrdirilo o zaslužku in to na posebnem evidenčnem listu. Zaradi tega posebej opozarjamo zavarovance, ki bolujejo nad 7 dni, da se javijo na svojih obratih in dvignejo evidenčne liste o zaslužku, ker v nasprotnem primeru ne bodo dobili pravočasno bolniške oskrbnine, temveč bodo imeli nepotrebna pota in nejevoljo.

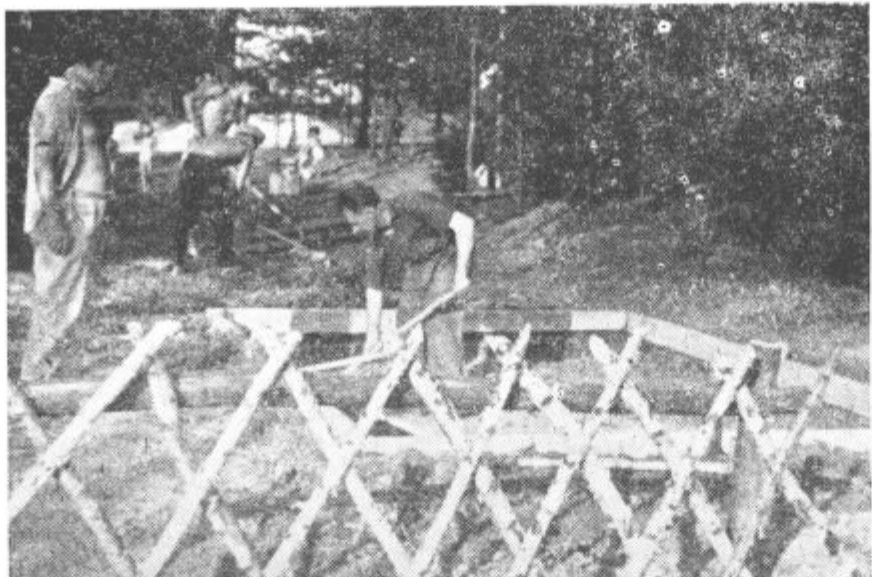
Prepričani smo, da bodo starši v jeseni pridno hodili k vzgojnim predavanjem, ki jim bodo pomagala pri vzgoji doma. Ciklus dvanajstih predavanj iz biologije, zgodovine in drugih znanosti, bodo markikom pomagala, da si bo ustvaril pravilen, znanstveni pogled na svet in življenje.

Pravkar so zaključili splošnoizobraževalni tečaj, namenjen mladim rudarjem.

Vsak, ki je dela, dobi izkaznico

Udeleženci prostovoljnega dela dobijo izkaznico, v katero bodo vpisane izvršene delovne ure. Izkaznice hranite, ker jih boste potrebovali pri nadaljnjem vpisovanju izvršenih ur!

Upamo, da bomo uspeli izkaznice izdati še pred pričetkom del na regulaciji Pake. Eventualne reklamacije prijavljajte tovarišu Aljažu Jožetu in ing. Grašiču.

NA UDARNIŠKEM DELU — PRI UREJEVANJU PESKOVNIKA

Zakaj na rudniku še niso vsem izdane zdravstvene izkaznice

Kljub temu, da večina zdravstvenih zavodov in ambulant ne sprejema več bolnikov z bolniškimi listi, rudnik še sedaj ni izdal vseh zdravstvenih izkaznic.

Vpisovanje in predlaganje dokumentov za izdajo zdravstvenih izkaznic se je pričelo že 10. aprila in bi morale biti izkaznice izdane do 30. junija. Sedaj, dva meseca pozneje, pa je še vedno ca. 70 delavcev, ki se za izdajo zdravstvenih izkaznic niso prijavili in predložili svojih dokumentov, čeprav so bili na oglasnih deskah poimensko poklicani, da to store. Veliko število pa je prijav, ki jim niso priložili potrebni dokumenti, čeprav so bili prizadeti že opozorjeni, da dokumente v pravem času predložijo. Tako te prijave ležijo v predalih, ljudje pa godrnjajo in nepravilno kritizirajo, ker ne morejo uveljaviti svojih pravic do zdravstvenega varstva in to po svoji malomarnosti, ker se, recimo primer, da v petih mesecih nekdo ne da preklicati osebne izkaznice, res ne more imenovati drugače.

Nadalje grešijo zavarovanci v tem, da uveljavljajo svoje pravice iz zdravstvenega zavarovanja z nepotrjenimi zaposlitvami v zdravstvenih izkaznicah, čemur sledijo urgence teh zdravstvenih

Šaljive novice

Ali veste ...

- ... da naši zastavonoše niso opravili tečaja, zato narobe natikajo zastave.
- ... da se bodo upokojenci začeli ukvarjati z lahko atletiko, ker tako pridno urejujejo stadion, namenjen mladini.
- ... da bodo skakalne deske za plavalce montirali na smučarske skakalnice mesto na skakalnico ob jezeru.
- ... da čuvajo Velenjčani čolne, ki so namenjeni veslaškemu športu zaklenjene v lopah le za slučaj poplave.
- ... da se bodo Velenjčani v najkrajšem času naučili plesati čardaš ob prijetnih zvokih orkestra »Geza«.
- ... da bo naše nogometno moštvo v prihodnji sezoni igralo v conski ligi, ker baje pridejo v sedanjo skupino nogometaši iz Soštanja.
- ... da so naši stari pihalni godbeniki predali štafetno palico mlajšim.
- ... da je ob prazniku šoferjev kamion, ki je imel nalepljeno parolo »Alkohol največji sovražnik prometa«, upravljal pijan šofer in podrč kolestarja.
- ... da bodo gasilci kupili tovarišu Pircu očala, da bo bolje videl kje gori.

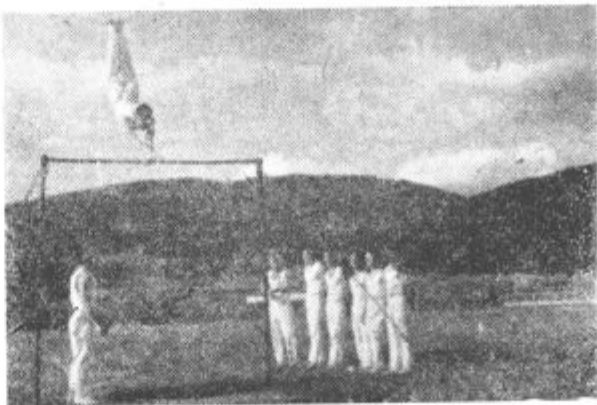
Zahvala TVD Partizana

TVD Partizan Velenje smatra za svojo dolžnost, da se zahvali kolektivno rudnika, kakor tudi vsem podjetjem in ostalim, ki so pomagali pri izgradnji športnih objektov ob jezeru. Ti objekti bodo v glavnem služili mladini, name-

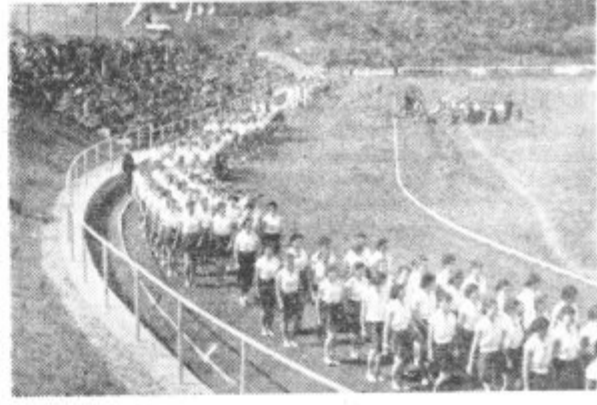
doče bo imela vsaka tovarna, vsak obrat tudi svoj športni prostor, kjer se bodo delavci po končanem delu bavili s telovadbo in športom ter tako razvedrili. Mnogi se danes mislijo, da je to luksuz in jim tudi ne pride na misel,

močjo zgradili takšne športne objekte, kot jih imajo le malokje, pričakujemo tudi, da bo odziv res množičen.

Delo v društvu Partizan je usmerjeno na telesno in нравno vzgojo članstva, za zdrave, krepke in zavedne graditelje

Z OKRAJNEGA ZLETA PARTIZANA

njeni pa so tudi vsem ostalim, ki imajo veselje do telovadbe in športa. Naša skupnost daje velike vsote za zdravstveno zaščito delovnih ljudi in eden od teh činiteljev je tudi telesna vzgoja. V bo-

da so različne bolezni in nesreče pri delu dostikrat samo posledica premajhnega gibanja delavcev in njihove neokretnosti.

Ker smo v našem kraju s skupno po-

socializma. Z organiziranim športom se vsak strinja in ga tudi podpira. Zato vsi na igrišče, vsi v šport in telovadbo, ker le v zdravem telesu prebiva tudi zdrav duh.

GLASBENA ŠOLA SOŠTANJ-VELENJE

RAZGLAS

Ravnateljstvo Glasbene šole Soštanj-Velenje obvešča vse učence, da se prične novo šolsko leto s 1. septembrom 1956.

V soboto, dne 1. septembra, v ponedeljek, dne 3. septembra in v torek, dne 4. septembra bodo naknadni vpisi v oba oddelka glasbene šole, in sicer od 15. ure do 18. ure popoldne v prostorih obeh oddelkov.

V sredo, dne 5. septembra, naj se zberejo vsi učenci oddelka Velenje ob 16. uri (4. uri popoldne) v prostorih šole, kjer bodo dobili razpored pouka. Isti dan je za starše učencev iz Velenja roditeljski sestanek ob 19. uri v prostorih šole.

V četrtek, dne 6. septembra, naj se zberejo vsi učenci oddelka Soštanj v prostorih šole (Dom Svobode, Soštanj), kjer bodo prejeli razpored pouka. Isti dan je za starše učencev iz Soštanja ob 19. uri zvečer v prostorih šole roditeljski sestanek.

Ravnateljstvo obvešča vse starše, da znaša šolnina z novim šolskim letom 500 din za redne učence in 300 din za tečajnike mesečno. Šolnina se bo plačevala vnaprej do najkasneje vsakega 20. v mesecu.

Oddelki v Soštanju sprejme še večje število učencev-tečajnikov za harmoniko in tamburaški zbor.

Oddelki v Velenju sprejme večje število učencev za godbo na pihala.

Ravnateljstvo Glasbene šole

Izgubil sem izplačilni kartonček RLV št. 1452. Prolašam ga za neveljavnega. Kotnik Zdravko